

ONSDAGSPROMENAD 27 FEBRUARI

Fotfolket på Millegarne på G! Minus 2 grader, vindstilla, friskt
och skönt med rätt mundering.

LITE FROSTFLINGOR PÅ MARKEN.
IN I MÖRKA SKOGEN SKA VI

DE DÖENDE TRÄDEN SOM
KVÄVS AV MURGRÖNA

INGET BAD
IDAG.
RONNEBY
HAMN I
FJÄRRAN

NU BULLAS DET UPP! SITTER FINT MED FIKA
VID GRILLPLATSEN PÅ NÖTANABBEN

FÖRR I TIDEN SAMLADES FOLK HÄR
AV HELT ANDRA ORSAKER. NU
NJUTER VI BARA AV DEN KARGA
SKÖNHETEN

KULTURMINNE

GRAVFÄLT

Gravfältet på Nötanabben omfattar ca 90 synliga fornlämningar. Skeppssättningar, fyrsidiga och runda stensättningar förekommer omväxlande med högar och resta stenar. Dessutom finns ett röse och en treudd. Gravfält med denna sammansättning är karakteristiska för delar av Sydsverige under järnålderns senare del (700 - 1050 e Kr).

Under yngre järnålder brändes vanligen de döda tillsammans med några personliga tillhörigheter: en kniv, en sländtrissa, ett dräktspänne, några pärlor el dyl. På Nötanabben har fem gravar undersökts. Fynden förvaras i Blekinge Museum, Karlskrona.

Gravfältet torde ha tillhört bebyggelsen i Byrum, där namnet antyder att den på 1930-talet försvunna byn kan ha tillkommit redan under yngre järnålder. Mellan gravfältet och bytomten finns en koleragravplats från 1800-talet.

Fornlämningar är skyddade enligt lag.

THE GRAVE-FIELD AT NÖTANABBEN contains some 90 visible prehistoric remains: stone ships, four-sided and round stone-settings as well as barrows and upright stones. There are also a cairn and a triangular grave. This type of grave-field is characteristic of parts of southern Sweden during the Late Iron Age (700 - 1050 A. D.).

During this period the dead were usually cremated along with some personal belongings, such as a knife, a distaff whorl, a brooch, some beads and the like. Five of the graves have been excavated. The finds are kept at Blekinge Museum, Karlskrona.

RIKSANTIKVARIEÄMBETET/BLEKINGE MUSEUM

Edestad socken, fornlämning 96-97

**SLUTET GOTT ALLTING
GOTT ELLER HUR!
MAN SKALL DOCK INTE
GRÄVA HÄR OCH VÄCKA
DÖDENS ANDAR**

KULTURMINNE

Koleragravplats

Under 1800-talet drabbades Sverige av flera koleraepidemier. Blekinge blev relativt förskonat det första koleraåret 1834 medan däremot epidemierna under åren 1853-57 delvis fick ett våldsamt förlopp. Dödsfallen var många. Begravningar fick p.g.a. smittorisken ej ske på ordinarie kyrkogårdar utan särskilda, ofta avsidas belägna, begravningsplatser anlägdes för koleras offer.

Den asiatiska kolera eller cholera morbus är en epidemisk infektionssjukdom, som förorsakas av den s.k. kolera vibrionen. Bakterien uppträder dels i den kolerasjukes tarm dels i vatten eller födoämnen som infekterats.

Symptomen vid kolera är våldsam diarré, muskelkramp, blåaktig hudfärg och "marmorköld". Vid behandlingen är det väsentligt att motverka vätskeförlusten, i äldre tid sänkades verksamma botemedel. De sjuka ordinerades t.ex. åderlätning, frottering och kalla bad. I förebyggande syfte skedde rökning med svavel. En viss begränsning av sjukdomens spridning kunde endast ske genom stränga karantänsbestämmelser.

Fornlämningar är skyddade enligt lag.

DURING THE 19TH CENTURY Sweden suffered from several cholera epidemics. Blekinge was relatively spared from the first cholera year in 1834 while, on the contrary, the epidemics during 1853-57 had a violent course. The number of deaths was large. Burials were, because of the risk of contamination, not allowed to take place in ordinary cemeteries but in special often periferally located, places of burial established for the cholera victims.

The symptoms of cholera are an intense diarrhoea, muscle cramps, a blueish skin color and so-called "marmorköld". Through treatment it is important to counteract dehydration. Earlier active medicines were non-existent. The victim was prescribed, for example, bleeding and cold baths. Smoking with sulfur was used as a method of prevention. A certain control of the sickness further spread could only take place with strict quarantine regulations.

LÄNSMUSEUM / BLEKINGE MUSEUM